

ननु लोके चतुर्धा भेदो दृश्यते यथा सुवर्णकुण्डलमितितयोरुपादानोपादेयभावेन यथा वा शुक्लः पट इति योगगुणिभावेन यथा वा शुक्लरजतमित्यधिष्ठानाध्यस्तभावेन यथा वा सिंहो देवदत्त इति न व्रतगुणयोगेन नाद्यः ब्रह्मणो विकारित्वापत्याकूटस्थत्वनाशापत्तेः न द्वितीयः आश्रयनाशं विना गुणनाशसंभवात्मकौ जीवत्वनाशे ब्रह्मणो पिनाशापत्तेः न तृतीयः मिथ्याभूतस्य जीबस्य मुख्यव्यायोगात् परिशेषादंत्यएव पक्षः शिष्यते तत्रापियथानंतैर्मनोनंता विश्वेदेवा इति बहुत्वसाध्यान्मनसि विश्वेदेव संपत्तिस्तथा देहादिबृंहकत्वयोगाज्जीवेऽपि ब्रह्मशब्दः यद्वायोषवागौतमाग्नि रित्यब्रह्मीरूपप्रतीकमविद्यमानवल्कत्वा तत्राग्रेरुपासनं एवं जीवमविद्यमानवल्कत्वा तत्र ब्रह्मोपास्यं यद्वा यथामने ब्रह्मेत्युपासीतेति मन एव ब्रह्मभावरोप्यामृतत्वकामस्यात्मोपासनं विधीयते आत्मेत्येवोपासीतित्यादि श्रुतिषु इत्याशंक्याह अव्यक्तात्मेति अव्यक्तेति वाङ्मनसा गोचरत्वोक्त्या मन आदिव क्षती कत्वादिकं निरस्यते आत्मेति व्यापकप्रत्यक्षैकतन्यरूपत्वोक्त्या कीटशृंगवद्यांतरस्यालभ्यत्वमुच्यते पुरुष इति पुरिशेतेति विव्युत्सच्यागौणात्वं निरस्यते व्यक्तकर्मेति देहाद्युपाधियोगात्कर्म समवायी वदृश्यते अतएव श्रूयते आराममस्य पश्यंति न तं पश्यतिकश्चेनेति अंतकाले सुप्तिप्रलय मोक्षाणामन्यतमकाले बाव्यक्त एवातोऽस्य व्यव्यक्तत्वं मंतरालेऽवगतं मुदैव ततश्चाव्यक्तस्यात्मनोऽव्यक्तेन ब्रह्मणा सह लक्षणभेदाभावाद्भेदेन घट इति विवृतिर्विबन्ध्यायेनौपाधिक एव तयोर्भेदः स चोपाधिभूताया अविद्यायानिदितौ निरवशेषेण लीयत इति युक्तमुक्तं ब्रह्मशारीरमेती

अव्यक्तात्मापुरुषोव्यक्तकर्मासोऽव्यक्तत्वंगच्छतिह्यतकाले ॥ तैरेवायं चंद्रियैर्वर्धमानैर्ग्लायिद्भिर्वावर्ततेऽकामरूपः ॥ २८ ॥
सर्वैरयंचंद्रियैः संप्रयुक्तो देहप्राप्तः पंचभूताश्रयः स्यात् ॥ नासामर्थ्याद्गच्छतिकर्मणे हहीनस्तेन परमेणाव्ययेन ॥ २९ ॥

ति नन्वेवंविधे आत्मनिकुतोदुःखित्वप्रतीतिरित्याशंक्याह तैरेवेति तैः प्रसिद्धैः अकामरूपइतिच्छेदः जलसूर्यन्यायेन सृष्टैवात्मनिदुःखित्वादिभ्रमइत्याह ग्लायान्विव आवर्तते लोकाद्वयं ये संचरति घटाकाशवत् आर्षो विभक्तिव्यत्ययः तथाच सूत्रं अतएव चोपमासूर्यप्रतिकृति कादिवदिति सूर्यप्रतिकृतिः प्रतिबिंबसूर्यः आदिपदाद्घटाकाशः तथाचात्मनि भेदं गतिं च वारयंति श्रुतयः यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुधैकोऽनुगच्छन् उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रे चैव मजो यमात्मा घटसंघटमाकाशं नीयमानेन यथा घटे घटो नीयेत नाकाशं तद्द्विजो न भोपमइत्यादयः ॥ २८ ॥ सर्वैरिति अयं चिदाभासः देहं लिङ्गशरीरं प्राप्नोति पञ्चभूतानि स्थूलदेहाकारेण परिणतानि तदाश्रयश्च स्यात् अस्ति परमेण बिम्बभूतेन अंतर्गोभिणाहीनः स न गच्छति गतिरुपलक्षणं किमपि कर्तुं न शक्नोतीत्यर्थः कुतः असामर्थ्यात् कुत्र कर्मणे कर्म कर्तुं मित्यर्थः ह इति श्रौती प्रसिद्धि एषेव साधु कर्मकारयतीत्यादिकां बोधयति अयं भावः जलसूर्यघटाकाशयोश्चांचल्यगमने इवात्मनिदुःखित्वादि कं भासमानमपि परमार्थतो नास्ति नाप्यस्य तत्परिहारे सामर्थ्यमस्ति उपाधिपक्षपातित्वात् उपाधेश्च प्राक्कर्मानुरोधी श्वरेच्छया चेष्टाश्रयत्वात् अतो तयोर्भित्वां चेश्वरस्य युक्तमिति ॥ २९ ॥